

„Търговецът на едъръ добитъкъ“ благополучно пристигналъ въ гр. Ловечъ и се установилъ въ хана на *Шабанъ* аа. Василь *Понковъ* съ палачевска надутостъ разбождалъ господаря си по домоветѣ на ловчанскитѣ „малъ-сайбии“ и секретно имъ шепналъ на ухото: „мой господарь е тежъкъ търговецъ на едъръ добитъкъ: всѣка година *хилъда говежди глави* прѣпровода въ Австрия и Ромъния.“

Отъ Свищовъ пристигналъ въ Ловечъ и продавачътъ на „полезни книжки“ и „попски патрахили“. — Пристигналъ Христо Ивановъ *голѣмия*.

Скитникътъ книжаръ и търговецътъ на едъръ добитъкъ си назначили нощна срѣща въ къщата на *Понъ-Лукана*.

По исканieto на Христо Ивановъ, Маринъ Попъ Лукановъ свикалъ, божемъ, на „мухабетъ“ най-вѣрнитѣ си приятели. На вечеринката присѣтствували „книжарътъ и „търговецътъ“. Ели що ели, пили що пили, най-сетѣй пѣсни запѣли. Съ пѣснитѣ си Дяконъ Левски произвелъ нужното за случая впечатление. Отъ пѣснитѣ минали на думи, а отъ думитѣ — дѣла: ловчанскитѣ младежи се организирали въ комитетъ; събрали помежду си около 20 лири и ги прѣдложили на *Дякона*. Той отказалъ да ги вземе, посвѣтвалъ половината отъ суммата да се проводи чрѣзъ Данаилъ Поповъ на *Д. Войниковъ* въ Браила, редакторъ-издателъ на в. „Дунавска Зора“. Срѣщу суммата *десетъ лири* Войниковъ да проважда чрѣзъ Данаила (тайно) 30 броя отъ „Дунавска Зора“ на Ловчанския комитетъ, който пъкъ да се задължи отъ своя страна тайно да ги разпространява между приятелитѣ въ Ловчанско и Троянско. За останалата сума да се купятъ, чрѣзъ Данаила, по-важнитѣ бунтовнически съчинения на *Рисовски* и по таенъ начинъ да се разпространятъ между селскитѣ учители и попове.